

Masa i otwarcie Drzwi #wi#tych - Bazylika Matki Bo#ej Wi#kszej

2016-01-1 Vatican.va

GIUBILEO STRAORDINARIO DELLA MISERICORDIA

SANTA MESSA E APERTURA DELLA PORTA SANTA - BASILICA DI S. MARIA MAGGIORE

OMELIA DEL SANTO PADRE FRANCESCO

Venerdì, 1° gennaio 2016

Maria Santissima Madre di Dio

[**Multimedia**]

***Salve, Mater misericordiae!* [B#d# pozdrowiona, Matko mi#osierdzia!]**

Z tym w#a#nie pozdrowieniem pragniemy si# zwróci# do Maryi Panny w po#wi#conej Jej bazylice rzymskiej pod wezwaniem Matki Boga. Na zako#czenie obecnej Mszy #wi#tej za#piewamy pocz#tek starego hymnu, b#d#cego dzie#em nieznanego autora, który dotar# do nas jako modlitwa wyp#ywaj#ca spontanicznie z serc wierzc#cych, „B#d# pozdrowiona, Matko mi#osierdzia, Matko Boga i Matko przebaczenia, Matko nadziei i Matko #aski, Matko pe#na #wi#tej rado#ci”. W tych kilku s#owach zawarta jest synteza wiary pokole# ludzi, którzy utkwwszy wzrok w ikonie Dziewicy, prosz# J# o wstawiennictwo i pociech#.

Stosowne jest przyzywanie w tym dniu Maryi Panny przede wszystkim jako Matki Miłosierdzia. Otwarte przez nas Drzwi Miłosierdzia. Kiedy przekraczający ten próg wezwany jest do zanurzenia się w miłości miłosiernej Ojca, z pełnym zaufaniem i bez jakiegokolwiek lęku. Może on wyruszyć na nowo z tej bazyliki z pewnością – z pewnością! – nie u jego boku będzie mu towarzyszyła Maryja. Jest Ona Matką Miłosierdzia, ponieważ urodziła w swoim łonie samo oblicze miłosierdzia Boga, Jezusa, Emanuela, oczekiwanego przez wszystkich ludzi „Księcia Pokoju” (Iz 9,5). Syn Boga, który stał się dla naszego zbawienia, dał nam swoją Matkę, która wraz z nami pielgrzymuje, aby nigdy nas nie zostawiła samymi na drodze naszego życia, zwłaszcza w chwilach niepewności i cierpienia.

Maryja jest *Matką Boga, jest Matką Boga, który przebacza*, który obdarza przebaczeniem, i dlatego można powiedzieć, że jest *Matką przebaczenia*. To słowo – „przebaczenie” – bardzo niezrozumiane przez mentalność wschodnią, wskazuje natomiast owoc wiary, oryginalny wiary chrześcijańskiej. Ten, kto nie potrafi przebaczać, nie pozna jeszcze pełni miłości. A tylko ten, kto naprawdę kocha jest w stanie dotrzeć do przebaczenia, zapominając o doznanej zniewadze. U stóp Krzyża, Maryja widziała swego Syna, który ofiarował siebie, a tym samym dał świadectwo, co to znaczy kochać tak, jak kocha Bóg. W tej chwili usłyszała, jak Jezus wypowiada słowa, które prawdopodobnie zrodziły się z tego, czego Ona sama Go nauczała, gdy był jeszcze dzieckiem. „Ojcie, przebacz im, bo nie wiedzą, co czynią” (Łk 23,34). W tym momencie, Maryja stała się dla nas wszystkich Matką przebaczenia. Ona sama, idąc za przykładem Jezusa, wspomagana Jego łaską, była w stanie przebaczyć tym, którzy zabijali Jej niewinnego Syna.

Dla nas, Maryja staje się obrazem tego, jak Kościół musi obejmować przebaczeniem tych, którzy o nie proszą. Matka przebaczenia uczy Kościół, że przebaczenie ofiarowane na Golgocie nie zna granic. Nie może go powstrzymać prawo z jego niuansami, ani te mdrości tego świata, z jej rozróżnieniami. Przebaczenie Kościoła musi być równie szerokie, jak przebaczenie Jezusa na krzyżu i Maryi u jego stóp. Nie ma innej alternatywy. Dlatego właśnie Duch Święty uczynił apostołów skutecznymi narzędziami przebaczenia, aby to, co zostało osiągnięte przez śmierć Jezusa, mogło dotrzeć do każdego człowieka, w każdym miejscu i w każdym czasie (por. J 20,19-23).

Hymn Maryjny w końcu mówi dalej: *Matko nadziei i Matko łaski, Matko pełna wiśtej radości*. Nadzieja, łaska i wiśta radoś siostrami: wszystkie są darem Chrystusa, co więcej są one wszystkie Jego imionami, wypisanymi, że tak powiem na Jego ciele. Dar, jakim obdarza nas Maryja dając nam Jezusa Chrystusa to przebaczenie, które odnawia życie, które pozwala mu ponownie wypełniać wolę Boga, i które je wypełnia prawdziwym szczęściem. Ta łaska otwiera serce, aby patrzeć na przyszłość z radością człowieka żyjącego nadzieją. Jest to nauczanie, które pochodzi również z Psalmu: „Stwórz, o Boże, we mnie serce czyste i odnow w mojej piersi ducha niezwykłego [...] Przywróć mi radość z Twojego zbawienia” (51,12.14). Moc przebaczenia jest prawdziwym antidotum na smutek spowodowany przez urazy i żądze zemsty. Przebaczenie otwiera na radość i pogodę ducha, ponieważ uwalnia duszę od myśli o śmierci, podczas gdy urazy i żądza zemsty podlegają umysłowi i rozdzielają serce odbierając mu spoczynek i pokój. Urazy i zemsta to zła rzecz.

Przechodzimy zatem przez Drzwi Miłosierdzia będąc pewnymi, że towarzyszy nam Dziewica Matka, Najwiśtsza Matka Boga, która wstawia się za nami. Pozwólmy, aby nam towarzyszyła, byśmy odkryli na nowo piękno spotkania z Jej Synem Jezusem. Otwórzmy szeroko nasze serca na radość przebaczenia, zdając sobie sprawę z ufnej nadziei, jaka została nam przywrócona, aby uczynić z naszego codziennego życia pokorne narzędzie Boga miłości.

I z miłości dzieci przyzywajmy Jej tymi samymi słowami jak mieszkańcy Efezu w okresie historycznego Soboru: „Wiśta Boga Rodzicielko!”. Zapraszam was, wszystkich razem, do

wzniesienia tej aklamacji, trzy razy, mocno, z całym sercem i miłością. Wszyscy razem: „Wita Boża Rodzicielsko! Wita Boża Rodzicielsko! Wita Boża Rodzicielsko!”.